

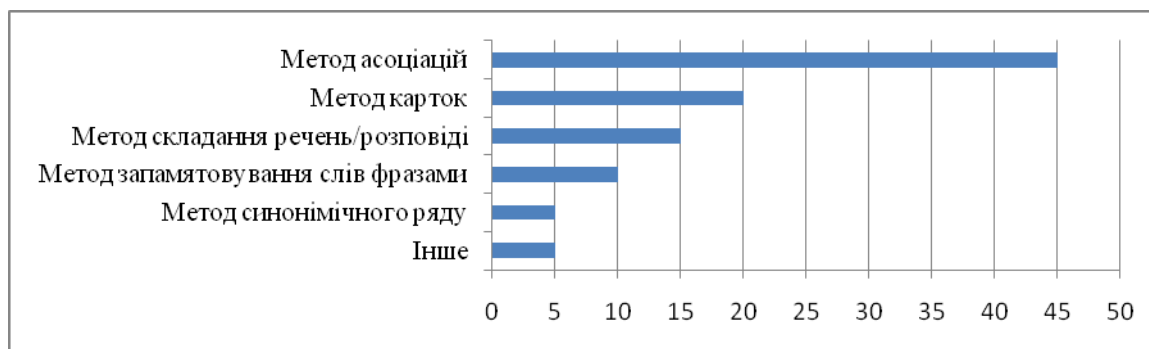
По-перше, на стікерах можна записати лише ті речі, які є вдома, тобто будь-які абстрактні поняття вивчити за допомогою цього методу не можна буде. По-друге, цей спосіб дає можливість запам'ятовувати лише іменники, а цього недостатньо для вивчення іноземних слів.

Метод поділу слів на частини. Перевагою цього методу є те, що, якщо у словниковому запасі вже є певна кількість слів, то завдання вивчення наступних значно спрощується. Знаючи при цьому, що в німецькій мові слова утворюються переважно словоскладанням, то це ще більше допомагає у вивченні саме німецьких слів. Наприклад, при вивченні слова "Regenmantel"(плащ), можна його значно легше запам'ятати, знаючи слова "Regen"(дощ) та "Mantel"(пальто). Особливістю цього методу є те, що він не може бути використаний на початкових етапах вивчення мови, коли словниковий запас ще недостатнього об'єму, а тому не є універсальним.

До того ж частина студентів вказали, що їм набагато легше запам'ятати нові іноземні слова, якщо їх прописувати. Деякі ведуть спеціальний словничок, у який записують нові слова з перекладом, навіть незважаючи на те, що це досить тривала робота.

Таким чином, результати проведеного опитування дає змогу говорити про те, що вибір ефективного способу запам'ятовування нових слів залежить від індивідуальних особливостей кожного студента. Результати анкетування, які відображено нижче у вигляді діаграми, дозволяють відзначити, що не можна визначити остаточного та універсального способу вивчення нових слів. На нашу думку, для того, щоб певним чином допомогти студенту у даному питанні, викладачу слід застосовувати всі можливі варіанти вивчення німецьких слів для того, щоб студент мав змогу особисто для себе знайти максимально ефективний шлях поповнення словникового запасу.

Ефективні методи вивчення нових німецьких слів

Використана література:

1. Top 10 Способов запоминання нових слів. – Режим доступу : <http://www.englishdom.com/top/top10/remember/>
2. Как расширить словарный запас. – Режим доступу : <http://www.efl.ru/articles/improve-your-vocabulary/>.
3. Словниковий запас. – Режим доступу : <http://uk.wikipedia.org/wiki/>

Аннотація

В статті йдеться про найбільш ефективні методи вивчення нових німецьких слів на основі проведеного анкетування. Розглянуті найбільш часто використовувані методи та визначені їх переваги та недоліки. Результати опитування представлені в статті в формі діаграми.

Annotation

It is described the most effective methods of learning new German words in this article basing on results of questionnaire poll. It is considered the most frequently used methods and determined their advantages and disadvantages. All results of questionnaire poll are represented as a diagram.

УДК 811.133.1'373.237

Салко О. В.

ОСНОВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ЛЕКСИКИ

Основне завдання перекладу професійно орієнтованих текстів полягає у максимально точному донесенні до читача інформації, викладеної в тому чи іншому джерелі. Такі матеріали характеризуються рядом особливостей, які відрізняють їх від текстів художньої чи публіцистичної спрямованості. Найбільш типовою ознакою професійно орієнтованих текстів є насиченість їх термінами, термінологічними словосполученнями та специфічними лексичними конструкціями. Саме тому розробка продуктивних методик вивчення професійної лексики набуває особливо важливого значення. Для пошуку лексики зі

спеціалізованих сфер діяльності потрібно орієнтуватись на безпосередню цільову аудиторію. Методи добору матеріалу та принципи створення завдань по роботі з професійною лексикою на даний момент вивчені недостатньо. В представленій статті автор пропонує певні стратегії, які дозволяють систематизувати роботу з пошуку та вивчення професійної лексики, зробити його продуктивнішим.

Проблемами вивчення специфічної лексики займалися такі дослідники як Н. І. Жинкин, В. П. Даниленко, Г. О. Винокур, Л. М. Деркач, В. І. Карабан, та інші. Методологічні засади роботи з професійною лексикою висвітлюються в наукових працях О. В. Столярської, Ю. А. Зацний, Т. І. Панько, Т. О. Пахомової, З. Куньч та інших. Кожна сфера діяльності має свої відмінності, зокрема це стосується лексичного складу. Тому для роботи із професійною лексикою зазвичай виділяються окремі підходи для кожної із сфер. На відміну від слів загальної лексики, які часто є багатозначними та мають емоційний відтінок, терміни в межах сфери застосування є зазвичай однозначними і позбавлені авторської експресії [1, с. 31-32]. Сьогодні лексикою називається сукупність слів певної мови, її окремих сфер чи діалектів [4, с. 473], проте раніше так називалась сукупність слів, які автор вживає у своєму творі (лексика Цицерона, Корнелія). Лексика мови є сукупністю слів, а термінологія – це сукупність термінів якоїсь галузі науки, техніки, мистецтва або всіх термінів даної мови [4, с. 88]. У мовознавчій літературі прийнято розрізняти загальнонаукові терміни (номінують гносеологічно універсальні категорії і поняття, уживані в усіх галузях наукового знання), міжнаукові, або міжсистемні (називають базові поняття, спільні для всього комплексу наук або для більшості наук, що входять до цього комплексу) та галузеві функціонують в окремих галузях знання і діяльності людини) [2, с. 5-6]. Лексична компетенція визначається як знання і здатність використовувати словниковий запас мови [5, с. 12]. Саме тому вона повинна завжди розглядатися в певному контексті і бути невід'ємною від сфери її застосування. При цьому, є можливим розробити загальні етапи навчання професійної лексики для всіх галузей, в якій застосовується французька мова (наприклад: юриспруденція, міжнародні відносини, політика, медицина, наука).

При роботі з термінологією слід уникати ведення словника у формі зошита, розділеного червоною лінією, в якому з правого боку буде написаний термін французькою, а з іншого – мовою студента (за винятком тематичних словників). Така форма роботи є не ефективною, а навпаки, в студента складається враження, що лексика засвоєна, хоча вільно нею користуватися він не в змозі. Враховуючи всі особливості сприйняття нового матеріалу, виділено п'ять етапів роботи зі спеціалізованою лексикою, які включають в себе її пошук, обробку та способи введення до словникового запасу і, таким чином, вільного нею оперування у певній сфері діяльності. Першим етапом є пошук текстів, що відповідатимуть заздалегідь поставленим цілям (наприклад: договори, міжнародні угоди). Для того, що отримати цю інформацію, потрібно скористатись відповідною літературою. Наприклад, якщо мова йде про міжнародне право, інформацію про процес створення угод можна знайти на сайті Ради Європи [5, с. 14], або ООН, де розміщена Віденська конвенція про право міжнародних договорів [5, с. 23]. На міжнародних офіційних сайтах міститься доступна, достовірна та актуальна інформація, яка забезпечить ефективність навчального процесу. Після підбору тестів відбувається їх аналіз з метою пошуку слів та виразів, що повторюються. Потрібно виділити елементи лексики, що найбільше відповідають поставленим завданням.

Наступним етапом є складання списку термінів для вивчення. Наприклад, в тексті пропонується знайти всі слова та вирази, що складають процес створення договору (договір, ратифікація, повноваження та ін.)

Особливістю різних професійних галузей є широке використання інтернаціональних термінів. Порівнявши два однакові документи Віденської конвенції про право міжнародних договорів [5, с. 45], було з'ясовано, що близько 80% слів можна зрозуміти знаючи одну з мов, що іще раз підкреслює важливість уміння орієнтуватись в предметі мовою студента.

Третій етап полягає в аналізі виділених термінів, що починається з етимології (походження: латинське, грецьке), утворення (наявність суфіксів, префіксів, інших словотвірних частин). Необхідно знайти семантичне поле, тобто сукупність лексичних одиниць, об'єднаних спільністю змісту, що відбиває понятійну, предметну чи функціональну подібність означуваних явищ [2, с. 53; 3, с. 25]; визначити наявність чи відсутність полісемії, переносного значення слова. На цьому етапі починається введення лексики в мову: запропонувати описати процес або явище використовуючи лише дані терміни. Важливим є міжкультурний підхід, адже ділова, правова, медична та інші галузі мають значні відмінності в Україні та Франції. Завершальною частиною етапу є порівняння та виділення відмінностей у створенні та функціонуванні того чи іншого процесу у країні студента.

На наступному етапі викладач має передбачити завдання, які дозволять досягнути практичних цілей навчального процесу з урахуванням специфічної лексики. Метою є не "подати" терміни, а запропонувати різноманітні завдання, для того щоб студенти змогли відкрити для себе, проаналізувати, використати, збагатити та запам'ятати лексику. Доцільною буде робота групами з подальшим представленням результатів роботи. Викладач в даній ситуації виступає в ролі глядача, який не втручається в процес обговорення та презентації результатів, лише робить нотатки щоб потім скласти завдання для виконання роботи над помилками.

Вивчення специфічної лексики, передбачає, що студент ознайомлений зі специфікою певної сфери і може висловлюватись на задану тему рідною мовою. Лише тоді він зможе вільно оперувати іноземними

термінами. Викладач, в свою чергу, також має володіти певним запасом відповідних знань та загальної культури галузі, навіть не будучи спеціалістом, щоб бути здатним орієнтуватись в термінології та робити правильний вибір. Можливо залучити експерта, який зможе дати викладачу інформацію та пояснення стосовно проблемних питань.

Допомогти засвоїти лексичні одиниці та розвивати свої мовні здібності є цілком останнього етапу. Для цього студент має залучити свої когнітивні здібності, а саме: винахідливість, вміння робити вибірку, класифікувати, порівнювати, відносити до певної категорії, повторно використовувати та запам'ятовувати. Такий системний підхід до роботи з професійною лексикою дозволить досягнути більш повного і усвідомленого засвоєння матеріалу студентами.

Розглянуто проблеми пошуку матеріалів, їх обробки та етапів ефективного засвоєння французької лексики студентами, що надасть можливість вільно нею користуватися в майбутній робочій ситуації, а також застосовувати у педагогічній діяльності. Етапи роботи з професійною лексикою, запропоновані в цій статті, дозволяють систематизувати процес навчання, переходячи від більш простих завдань (пошуку специфічних термінів та лексичних конструкцій) до складніших (аналіз етимології, словотворення та ін.). Така методика дозволяє відмовитись від механічного заучування слів і перейти до глибокого вивчення лексики, яке дає можливість при перекладі більш точно і адекватно доносити зміст професійно орієнтованого тексту до цільової аудиторії. Цінність даної роботи полягає в тому, що етапи роботи з лексичним матеріалом можуть бути застосовані не лише при вивченні французької мови, але й англійської, німецької та інших іноземних мов.

Використана література:

1. Деркач Л. М. Актуальні проблеми науково-технічного перекладу / Національний гірничий ун-т; Інститут електроенергетики. Кафедра перекладу та педагогічної психології. – Д.: Національний гірничий ун-т, 2007. – 257 с.
2. Жинкин Н. И. Речь как проводник информации / Н. И. Жинкин. – М.: Наука, 1982. – 157 с.
3. Іщенко Н. Системність у лексиці / Н. Іщенко // Наукові записки. Вип 89 (3). Серія: Філологічні науки (мовознавство): у 5 ч. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 36с.
4. Словник української мови, тт. 1 – 11, К.: “Наукова думка”, 1970 – 1980.
5. ARIFON, Olivier, Jean-Marc CARE et Antoinette ZABARDI, “Simuler pour negocier”, Le français dans le monde 306 (1999). – 39 p.

Аннотація

Для поиска специализированной лексики необходимо ориентироваться на целевую аудиторию. Существующие методы подбора материалов и принципы разработки заданий по работе с профессиональной лексикой на данный момент не достаточно изучены. Было рассмотрено проблемы поиска материалов, их обработки и этапов эффективного усвоения лексики студентами, что даст возможность свободно использовать её в будущей профессии, а также в педагогической деятельности.

Annotation

To find specialized vocabulary it is necessary to focus on the target audience. Existing methods for the selection of materials and principles of development tasks for working with professional vocabulary is currently not sufficiently studied. Was considered the problem of finding the materials, processing, and mastering stages efficiency of a vocabulary of students, which will be free to use it their future profession, as well as in teaching.

УДК 81'367.623=112.2

Сокорчук В. М.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРИКМЕТНИКІВ В НІМЕЦЬКОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.

Вивчення функціональної різноманітності німецького прикметника в сфері синтаксису дозволяє говорити про деякі специфічні обмеження, що накладаються текстом на потенційні можливості цього класу слів при його вживанні в якості атрибуту предикатива або обставини. Розглянемо ці особливості на конкретних прикладах вибірки прикметників залежно від виконуваних ними у художньому тексті функцій.

Оскільки суть будь-якого явища можна пізнати через його ознаки, то й опис зовнішності людини зводиться до виділення певних її якостей. Метою дослідження у статті є виявлення синтагматичних та парадигматичних зв'язків, ознак та властивостей семантичних груп прикметників на позначення портретної характеристики людини.

Прикметники кольору [Farbe] на позначення портретної характеристики людини належать до однієї з найбільших груп (510 слововживань). Досліджено сполучуваність кольоропозначень *schwarz, rot, weiß, braun, blau, grau, gelb, grün*, відтінків кольору: *bläß, bleich, blond* та специфікаторів *hell i dunkel*. Найуживанішими є номінативні кольори *schwarz* (109), *weiß* (87) та *rot* (77). Прикметники розглядаються як у прямому, так і в конотативному значеннях. Найширша палітра відтінків (22 одиниці) виявлена у прикметника *rot*. При його дослідженні простежується семантична прозорість: *rote (rötliche) Augen*,